

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**
Jan Nowak

Warszawa, 08-03-2023

Sygn./znak DOL.401.66.2023.WL.TG

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu RP
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa
elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP
/KSRP/SkrytkaESP

SEKRETARIAT Z-CY SZEFIA KS
Ldż. *DS.175.105.2023*
Data wpływu *8.03.2023r.*

Szanowny Panie Ministrze,
w odpowiedzi na pismo z dnia 6 lutego 2023 r. – znak: SPS-WP.020.247.10.2022 –
(data wpływu do Urzędu Ochrony Danych Osobowych 10 lutego 2023 r.) dotyczące
obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r.
o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności
przerywania ciąży oraz innych ustaw (druk sejmowy nr 3008), powoływanego dalej
z zastosowaniem skrótu „projekt”, uprzejmie informuję, że pogłębionej refleksji wymaga
– zaproponowana w art. 2 lit. a projektu – propozycja nowelizacji ustawy
z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, z późn. zm.),
powoływanej dalej z zastosowaniem skrótu „k.k.”, polegająca na wprowadzeniu
obowiązku podania do publicznej wiadomości wyroku – art. 152a § 3 k.k., dodawany
przez art. 2 lit. a projektu – skazującego sprawcę za (nowe) przestępstwo nakłaniania
kobiety do przerwania ciąży – art. 152a § 1 k.k., dodawany przez art. 2 lit. a projektu,
oraz nakłaniania kobiety do przerwania ciąży, gdy dziecko poczęte osiągnęło zdolność
do samodzielnego życia poza organizmem kobiety ciężarnej (typ kwalifikowany) –
art. 152a § 2 k.k., dodawany przez art. 2 lit. a projektu.

Zważywszy, że – wobec projektowanej obligatoryjności podania do
publicznej wiadomości wyroku skazującego za ww. nowe przestępstwo –
w ogłoszeniu sądowym znalazłyby się dane nakłanianej kobiety ciężarnej

(projektowany art. 152a § 3 k.k. nie odwołuje się do – zamieszczonych w art. 43b k.k. – przesłanek warunkujących podanie wyroku do publicznej wiadomości, takich jak celowość czy interes pokrzywdzonego), konstrukcja prawna zaproponowana w art. 152a § 3 k.k., dodawanym przez art. 2 lit. a projektu, skutkować będzie nienaprawialną szkodą dla pokrzywdzonej, w tym powodować jej stygmatyzację.

Wydaje się zatem (na co wskazuje zresztą pominięcie tej kwestii w uzasadnieniu projektu), iż Projektodawca nie przeprowadził w odniesieniu do art. 152a § 3 k.k., dodawanego przez art. 2 lit. a projektu, testu niezbędności i proporcjonalności przewidzianego w art. 5 ust. 1 lit. c¹⁾ rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1, z późn. zm.), jak również – wynikającego z art. 31 ust. 3²⁾ w zw. z art. 51³⁾ Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – konstytucyjnego testu proporcjonalności co do wprowadzenia powszechnej dostępności danych osobowych ww. kategorii osób. Dopiero pozytywny wynik takiego testu, zgodnie z którym dane wkroczenie w sferę praw i wolności obywatelskich (np. prawo do ochrony danych osobowych) jest niezbędne i adekwatne dla osiągnięcia społecznie oczekiwanego celu, uzasadnia interwencję legislacyjną.

Dlatego organ nadzorczy sugeruje ponowne rozważenie przyjętego w projekcie kształtu art. 152a § 3 k.k.

Z wyrazami szacunku,

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych
Jan Nowak

/ - dokument w postaci elektronicznej
podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym /

-
- ¹⁾ Stosownie do dyspozycji art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych): „Dane osobowe muszą być: [...] adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane [...]”.
- ²⁾ Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty praw”.
- ³⁾ W myśl art. 51 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „1. Nikt nie może być obowiązany inaczej niż na podstawie ustawy do ujawniania informacji dotyczących jego osoby. 2. Władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. 3. Każdy ma prawo dostępu do dotyczących go urzędowych dokumentów i zbiorów danych. Ograniczenie tego prawa może określić ustawa. 4. Każdy ma prawo do żądania sprostowania oraz usunięcia informacji nieprawdziwych, niepełnych lub zebranych w sposób sprzeczny z ustawą. 5. Zasady i tryb gromadzenia oraz udostępniania informacji określa ustawa”.